**Europees Parlement**
2024-2029

**AANGENOMEN TEKSTEN**

# P10_TA(2026)0203

## Het tegengaan van transnationale repressie - naar een strategie van de EU ter bescherming van de Europese soevereiniteit en democratische waarden

### Resolutie van het Europees Parlement van 16 juni 2026 over het tegengaan van transnationale repressie — naar een strategie van de EU ter bescherming van de Europese soevereiniteit en democratische waarden (2025/2179(INI))

*Het Europees Parlement,*

– gezien artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarin de fundamentele waarden van de EU zijn vastgelegd: menselijke waardigheid, vrijheid, democratie, gelijkheid, de rechtsstaat en eerbiediging van de mensenrechten,

– gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name de artikelen 3 en 21,

– gezien de toenemende transnationale repressie en de verantwoordelijkheid van de lidstaten om alle mensen die op hun grondgebied verblijven te beschermen,

– gezien de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens,

– gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

– gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name de artikelen 83 en 215,

– gezien de VN-Verklaring over mensenrechtenverdedigers van 1998,

– gezien de resoluties van de VN-Mensenrechtenraad van 4 april 2025 getiteld “Human rights defenders and new and emerging technologies: protecting human rights defenders, including women human rights defenders, in the digital age”, en van 1 juli 2025 getiteld “Civil society space”,

– gezien de brief van het Bureau van de Hoge Commissaris van de VN

voor de mensenrechten over transnationale repressie[1], gepubliceerd op 18 juni 2025,

– gezien de verklaring van de Hoge Commissaris voor de mensenrechten van 13 januari 2025 over een betere bescherming van mensenrechtenverdedigers,

– gezien het jaarverslag van de Hoge Commissaris van de VN voor de mensenrechten en de verslagen van het Bureau van de Hoge Commissaris en de secretaris-generaal “A/HRC/60/62: Cooperation with the United Nations, its representatives and mechanisms in the field of human rights — Report of the Secretary General” van september 2025:,

– gezien de “Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations ‘Protect, Respect and Remedy’ Framework” bekrachtigd in resolutie 17/4 van de VN-Mensenrechtenraad van 16 juni 2011,

– gezien de op 22 januari 2025 gepubliceerde verklaring van een groep onafhankelijke mensenrechtendeskundigen van de VN, waarin bezorgdheid wordt geuit over de proliferatie van verstekprocedures in Belarus,

– gezien het voorlopige onderzoek van het bureau van de aanklager bij het Internationaal Strafhof naar de situatie in de Republiek Litouwen/Republiek Belarus (ICC-01/24-1),

– gezien de EU-richtsnoeren over mensenrechtenverdedigers, vastgesteld in juni 2004 en geactualiseerd in 2008, en zijn resolutie van 16 maart 2023 over de EU-richtsnoeren over mensenrechtenverdedigers[2],

– gezien de conclusies van de Raad van 27 januari 2025 over de prioriteiten van de EU in de VN-mensenrechtenfora in 2025,

– gezien de conclusies van de Raad van 30 januari 2026 over de prioriteiten van de EU in de VN-mensenrechtenfora in 2026,

– gezien het EU-actieplan inzake mensenrechten en democratie 2020-2024, dat verlengd is tot 2027,

– gezien Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG

---

1 https://www.ohchr.org/en/documents/tools-and-resources/transnational-repression.

2 PB C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

(digitaledienstenverordening)[3],

– gezien Richtlijn (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 en Verordening (EU) 2023/2859[4] (richtlijn inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid),

– gezien de jaarverslagen 2024 en 2025 van de EU over mensenrechten en democratie in de wereld,

– gezien de mededeling van de Commissie van 12 november 2025 getiteld “EU-strategie voor het maatschappelijk middenveld” (COM(2025)0790),

– gezien zijn aanbeveling van 15 juni 2023 aan de Raad en de Commissie naar aanleiding van het onderzoek naar vermeende inbreuken op en gevallen van wanbeheer bij het toepassen van het Unierecht met betrekking tot het gebruik van Pegasus en soortgelijke spyware voor surveillance[5],

– gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid van 12 november 2025 getiteld “Europees schild voor de democratie: zorgen voor sterke en veerkrachtige democratieën” (JOIN(2025)0791),

– gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid van 5 juni 2025, getiteld “Een internationale digitale strategie voor de Europese Unie” (JOIN(2025)0140),

– gezien zijn resolutie van 13 november 2025 over het aanpakken van grensoverschrijdende repressie ten aanzien van mensenrechtenverdedigers[6],

– gezien zijn resolutie van 21 januari 2026 over het aanpakken van straffeloosheid door middel van EU-sancties, met inbegrip van de wereldwijde EU-sanctieregeling voor de mensenrechten (“EU-Magnitski-wet”)[7],

---

3 PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.
4 PB L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.
5 PB C, C/2024/494, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.
6 Aangenomen teksten, P10_TA(2025)0258.
7 Aangenomen teksten, P10_TA(2026)0015.

– gezien zijn resolutie van 9 maart 2022 over buitenlandse inmenging in alle democratische processen in de Europese Unie, met inbegrip van desinformatie[8],

– gezien zijn resolutie van 1 juni 2023 over buitenlandse inmenging in alle democratische processen in de Europese Unie, met inbegrip van desinformatie[9],

– gezien de werkzaamheden van de Bijzondere Commissie inzake het Europees schild voor de democratie,

– gezien het statuut van de Internationale Organisatie van Criminele Politie (ICPO-INTERPOL), en met name artikel 2, waarin staat dat de organisatie moet handelen in de geest van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens,

– gezien de verklaring van de G7-leiders van 17 juni 2025 over transnationale repressie en de multistakeholderdialoog van de G7 over transnationale repressie, die in februari 2025 is gehouden,

– gezien het communiqué van de bijeenkomst van de ministers van Buitenlandse Zaken van de G7 van 19 april 2024 met als thema “addressing global challenges, fostering partnerships”,

– gezien resolutie 2509 (2023) en aanbeveling 2257 (2023) van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa getiteld “Transnational repression as a growing threat to the rule of law and human rights”,

– gezien de studie van zijn directoraat-generaal Extern Beleid van de Unie van juni 2025 getiteld “Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states”[10],

– gezien de studie van zijn directoraat-generaal Extern Beleid van de Unie van januari 2026 getiteld “Perpetrators and methods of

---

8 PB C 347 van 9.9.2022, blz. 61.

9 PB C, C/2023/1226, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1226/oj.

10 Europees Parlement, directoraat-generaal Extern Beleid van de Unie, afdeling Analyse en Ondersteuning extern beleid, “Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states”, augustus 2025, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/754475/EXPO_STU(2025)754475_EN.pdf.

transnational repression and possible counter-strategies”[11],

– gezien het zevende verslag van de zitting 2024-2025 van de gezamenlijk comité voor de mensenrechten van het parlement van het Verenigd Koninkrijk getiteld “Transnational repression in the UK”,

– gezien het door het Duitse Bondsministerie van Binnenlandse Zaken in juni 2025 gepubliceerde jaarverslag getiteld “Verfassungsschutzbericht 2024”,

– gezien artikel 55 van zijn Reglement,

– gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken (A10-0142/2026),

A. overwegende dat transnationale repressie (TNR) een opzettelijke, systematische, doelgerichte en repressieve praktijk is, waarbij regimes of hun handlangers grenzen overschrijden en buiten hun territoriale jurisdictie handelen om personen of groepen die in het buitenland verblijven, of hun familieleden of ondersteunende netwerken te intimideren, te bedreigen, het zwijgen op te leggen, onder druk te zetten, te controleren of te schaden op enige andere wijze door gebruik te maken van een breed scala aan fysieke, psychologische, digitale, juridische, administratieve en andere middelen, in strijd met de grondrechten; overwegende dat zich onder de doelwitten van TNR duizenden voorvechters van de democratie bevinden die hun land van herkomst hebben moeten ontvluchten vanwege binnenlandse repressie;

B. overwegende dat de EU gegrondvest is op de volgende waarden: eerbied voor de menselijke waardigheid, vrijheid, democratie, gelijkheid, de rechtsstaat en eerbiediging van de mensenrechten;

C. overwegende dat TNR deze fundamentele waarden ondermijnt, bijdraagt tot de manipulatie van het publieke debat en in strijd is met de grondrechten en het internationaal recht, alsook met de soevereiniteit en veiligheid van de EU en de lidstaten; overwegende dat de toename van mensenrechtenschendingen in de landen van herkomst vaak hand in hand gaat met de toename van TNR-activiteiten in het buitenland;

D. overwegende dat TNR die op het grondgebied van EU-lidstaten wordt gepleegd, deel uitmaakt van een bredere strategie van

---

11 Europees Parlement, directoraat-generaal Extern Beleid van de Unie, afdeling Analyse en Ondersteuning extern beleid, “Perpetrators and methods of transnational repression and possible counter-strategies”, januari 2026, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2026/775286/EXAS_STU(2026)775286_EN.pdf.

buitenlandse inmenging die erop gericht is democratische instellingen en samenlevingen te verzwakken en een rechtstreekse inmenging vormt in de interne democratische ruimte van de Unie door stemmen het zwijgen op te leggen, gemeenschappen te versplinteren en angst en zelfcensuur te zaaien, terwijl tegelijk het externe optreden van de EU wordt ondermijnd door de mogelijkheden van personen die in de EU wonen om op te komen voor democratie, mensenrechten en verantwoordingsplicht in derde landen te beperken;

E. overwegende dat TNR een misdrijf tegen de menselijkheid kan uitmaken in de zin van artikel 7, punt h)[12], van het Statuut van Rome van het Internationaal Strafhof, gelet op de systematische en wijdverbreide aard van dergelijke daden;

F. overwegende dat iedereen die in de EU verblijft, ongeacht hun etnische of nationale oorsprong, gelijke rechten en bescherming genieten uit hoofde van het EU-recht, met inbegrip van de rechten die worden gewaarborgd door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie; overwegende dat de individuele rechten van iedereen die in de EU verblijft moeten worden gevrijwaard en gehandhaafd door de bevoegde nationale en EU-autoriteiten; overwegende dat TNR specifieke, slachtoffergerichte reacties vereist om de bestaande leemten in de bescherming op te vullen; overwegende dat het risico bestaat dat, wanneer TNR in de eerste plaats wordt beschouwd als een kwestie van veiligheid of buitenlandse inmenging, de andere aspecten ervan uit het oog worden verloren, waardoor de doeltreffendheid van de aanpak wordt aangetast en de door TNR getroffen personen en gemeenschappen onvoldoende bescherming genieten;

G. overwegende dat buitenlandse actoren TNR hebben uitgevoerd tegen personen en groepen die woonachtig zijn in EU-lidstaten; overwegende dat de lidstaten in verschillende mate met TNR te maken hebben en verschillende niveaus van bewustzijn, institutionele paraatheid en beschikbaarheid van beschermingsmechanismen laten zien; overwegende dat landen die zich aan TNR schuldig maken over de grenzen heen te werk gaan en misbruik maken van dergelijke verschillen tussen nationale juridische en institutionele kaders, wat de doeltreffendheid van geïsoleerde nationale reacties verlaagt;

H. overwegende dat TNR betrekking heeft op meerdere beleidsterreinen en daarom extra coördinatie vereist; overwegende dat TNR-tactieken vaak slim gebruikmaken van de grijze zones tussen agentschappen en afdelingen;

---

12 https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/2024-05/Rome-Statute-eng.pdf.

I. overwegende dat de lidstaten een fundamentele rol spelen bij het voorkomen en onderzoeken van en reageren op daden van TNR; overwegende dat een gefragmenteerde nationale aanpak en een gebrek aan coördinatie tussen de lidstaten het vermogen van de EU ondermijnen om TNR doeltreffend en consequent vast te stellen, te voorkomen en te bestrijden, en ontoereikend zijn om het grensoverschrijdende karakter ervan aan te pakken; overwegende dat een dergelijke versnippering in de praktijk de onveiligheid voor de getroffen personen en gemeenschappen kan verergeren, onder meer door een grotere blootstelling, zichtbaarheid of kwetsbaarheid voor dwang door landen van herkomst; overwegende dat een sterkere coördinatie op EU-niveau de bevoegdheden van de lidstaten op het gebied van nationale veiligheid moet ondersteunen en aanvullen;

J. overwegende dat uit de gegevens die de afgelopen tien jaar zijn verzameld, blijkt dat TNR qua omvang, geografische reikwijdte en geraffineerdheid gestaag is toegenomen; overwegende dat het aantal en de soorten actoren die betrokken zijn bij TNR ook zijn toegenomen als gevolg van de uitbesteding van repressie aan handlangers zoals georganiseerde misdaadnetwerken, voormalige inlichtingenofficieren en cyberactoren, ook binnen de EU-lidstaten, waardoor de ontkenning wordt vergemakkelijkt, de toeschrijving wordt bemoeilijkt en de verantwoordingsplicht wordt ondermijnd;

K. overwegende dat TNR vaak misbruik maakt van de normale werking van administratieve, financiële en migratiesystemen van gastlanden, met inbegrip van op naleving gerichte financiële controles, strenge documentatievereisten en versnipperde praktijken voor gegevensverwerking; overwegende dat de EU-instellingen en de lidstaten daardoor het risico lopen dat hun structuren door daders worden misbruikt, zelfs als er geen sprake is van opzet of rechtstreekse samenwerking met daderstaten; overwegende dat het aanpakken van TNR derhalve een doorlichting van de interne procedures van de EU en de lidstaten vereist om te voorkomen dat deze voor repressieve doeleinden worden misbruikt;

L. overwegende dat personen en gemeenschappen die het doelwit zijn van TNR tevens een cruciale rol vervullen bij het reageren op repressieve acties, dankzij hun unieke kennis van repressieve tactieken, handlangernetwerken en evoluerende risicopatronen; overwegende dat daarom een betekenisvolle interactie met de getroffen gemeenschappen van essentieel belang is voor doeltreffende preventie, vroegtijdige waarschuwing en de ontwikkeling van duurzame tegenstrategieën;

M. overwegende dat TNR ernstige en langdurige gevolgen heeft voor mensenrechtenverdedigers, journalisten, advocaten en politieke activisten, evenals voor hun familieleden;

N. overwegende dat TNR vaak verkeerd wordt afgeschilderd als een reeks geïsoleerde incidenten in plaats van als een voortdurende strategie die gericht is op hele gemeenschappen; overwegende dat de afwezigheid van fysiek geweld of openlijke intimidatie niet mag worden gelijkgesteld met veiligheid of vrijheid, aangezien monddood maken, angst, trauma en versnippering vaak het beoogde resultaat zijn van TNR; overwegende dat deze cumulatieve effecten van TNR niet alleen onmiddellijke bescherming vereisen, maar ook toegang tot doeltreffende rechtsmiddelen en compensatie; overwegende dat, zelfs wanneer slachtoffers in het gelijk worden gesteld, de schadeloosstelling vaak symbolisch is, met vertraging plaatsvindt of niet wordt afgedwongen;

O. overwegende dat TNR individuen op verschillende manieren beïnvloedt, afhankelijk van hun gender, seksuele gerichtheid, ras, etnische of religieuze achtergrond en sociaal-economische positie; overwegende dat elkaar overlappende vormen van discriminatie en structurele ongelijkheden in zowel de landen van herkomst als de gastlanden de negatieve gevolgen van TNR kunnen versterken; overwegende dat vrouwen te maken hebben met specifieke vormen van TNR die zich kunnen uiten in seksueel getinte en seksistische digitale aanvallen gericht op hun identiteit, met als doel hen te intimideren, in diskrediet te brengen en af te schrikken van activisme, wat een breder patroon van gendergerelateerd onlinemisbruik en -intimidatie laat zien, en overwegende dat ook lhbtiq+-personen onevenredig vaak het doelwit zijn;

***Trends, vormen en methoden van transnationale repressie***

P. overwegende dat TNR, hoewel het op zich geen nieuw fenomeen is, zich voortdurend ontwikkelt en plaatsvindt in complexe omstandigheden die worden gekenmerkt door de verslechtering van de mensenrechtensituatie, beperkingen van de fundamentele vrijheden en de civiele ruimte, en het steeds assertievere gedrag van bepaalde autoritaire regimes;

Q. overwegende dat fysieke vormen van TNR onder meer bestaan uit gerichte moorden, ontvoeringen, geweld, gedwongen terugkeer, gedwongen verdwijningen, deportaties en aanvallen op eigendommen; overwegende dat Freedom House in 107 doellanden 1 375 directe fysieke incidenten heeft geregistreerd tussen 2014 en 2025;

R. overwegende dat bepaalde regimes erom bekend staan dreigementen te gebruiken of informanten te betalen om deelnemers aan openbare protesten te filmen of dissidenten binnen de EU te bespioneren, waardoor de uitoefening van de grondrechten rechtstreeks wordt aangetast;

S. overwegende dat autoritaire regimes in het digitale tijdperk steeds

verfijndere vaardigheden ontwikkelen om digitale TNR uit te voeren; overwegende dat digitale TNR onder meer bestaat uit online intimidatie, directe bedreigingen, doxing, hacking, cyberaanvallen, desinformatie- en lastercampagnes en het aanzetten tot haat tegen dissidenten in hun land van verblijf, waarbij gebruik wordt gemaakt van artificiële intelligentie, spyware en andere surveillancetechnologieën om personen in het buitenland in de gaten te houden, te profileren, te intimideren of het zwijgen op te leggen, in combinatie met traditionele TNR-methoden; overwegende dat het vaak moeilijk is dergelijke praktijken aan bepaalde groepen toe te schrijven en ze regelmatig onder de traditionele strafrechtelijke drempels blijven; overwegende dat deze praktijken bijzonder schadelijk zijn aangezien internetplatforms en digitale media van cruciaal belang kunnen zijn, zowel op persoonlijk als op professioneel vlak, voor personen die hun land hebben moeten verlaten als gevolg van politieke vervolging; overwegende dat de opkomst van AI het bereik en de impact van TNR exponentieel heeft vergroot, onder meer door autoriteiten in staat te stellen gezichtsherkenning, gedragsanalyse en realtime gegevensverwerking uit te voeren; overwegende dat digitale bedreigingen van het maatschappelijk middenveld worden beschouwd als mensenrechtenschendingen; overwegende dat socialemediabedrijven en onlineplatforms een belangrijke rol vervullen bij het vormgeven van de onlineomgeving voor mensenrechtenverdedigers en -activisten; overwegende dat het ontbreken van doeltreffende snellereactiemechanismen om doxing en gerichte online intimidatie aan te pakken, ervoor zorgt dat verdedigers worden blootgesteld aan een verhoogd risico van intimidatie, surveillance en verdere TNR; overwegende dat de digitaledienstenverordening instrumenten biedt waarmee bepaalde aspecten van TNR kunnen worden aangepakt, met name gecoördineerde intimidatie en desinformatie;

T. overwegende dat aanbieders van digitale diensten, sociale media en andere onlineplatforms, particuliere spywarebedrijven en andere technologiebedrijven soms TNR mogelijk maken; overwegende dat mainstreamplatforms zoals WeChat, Telegram, Facebook, X en andere worden gebruikt voor het volgen van dissidenten die deelnemen aan protesten of op een andere wijze hun mening uiten; overwegende dat bedrijven die bewakingstechnologieën in de handel brengen de verantwoordelijkheid hebben om te voorkomen dat deze technologieën op onrechtmatige wijze voor politieke doeleinden worden gebruikt;

U. overwegende dat kwaadwillige buitenlandse actoren misbruik maken van bekende kwetsbaarheden in apparaten om persoonlijke of zakelijke communicatie te onderscheppen; overwegende dat uit meerdere gevallen in de afgelopen jaren is gebleken dat de EU niet is toegerust om infiltratie van apparaten door spyware aan te pakken; overwegende dat spyware door buitenlandse actoren is

gebruikt om zowel dissidenten als overheidsfunctionarissen in de gaten te houden; overwegende dat de toenemende surveillance van mensenrechtenverdedigers moet worden beschouwd als een vorm van TNR of door surveillance mogelijk gemaakte dwang; overwegende dat het gebruik van spyware voor TNR een ernstige bedreiging vormt voor de grondrechten, democratische processen en de integriteit van verkiezingen;

V. overwegende dat repressie door middel van indirecte dwang een wijdverspreide en bijzonder schadelijke vorm van TNR is, waarbij sprake is van bedreiging, intimidatie, detentie of bestraffing van familieleden of medestanders die in het land van herkomst zijn achtergebleven, alsook van het gebruik van gebeurtenissen of organisaties van de diaspora om toezicht op en intimidatie van leden van de gemeenschap mogelijk te maken, wat ernstige psychologische schade toebrengt en aanzet tot zelfcensuur; overwegende dat repressie door middel van indirecte dwang ook kan inhouden dat leden van diasporagemeenschappen gedwongen worden om namens de staat repressieve activiteiten uit te voeren, waardoor ze tegelijkertijd slachtoffers en instrumenten van TNR zijn; overwegende dat sommige leden van de diaspora ook zonder dwang kunnen worden gebruikt als instrument om TNR uit te oefenen; overwegende dat het belangrijk is om beter in kaart te brengen welke personen binnen de diaspora met TNR te maken zouden kunnen hebben;

W. overwegende dat overheidsdiensten die verantwoordelijk zijn voor TNR vaak beschuldigingen vervalsen en slachtoffers van TNR als misdadigers voorstellen opdat hun verzoeken geloofwaardiger zouden lijken; overwegende dat de daders van TNR in toenemende mate gebruikmaken van verstekprocedures, massale strafrechtelijke procedures, inbeslagname van eigendommen en intimidatie van familieleden als instrumenten voor repressie van dissidenten in het buitenland, waardoor internationaal reizen en een veilige terugkeer wordt verhinderd, eigendomsrechten worden beperkt en indirecte druk via in het land achtergebleven familieleden wordt uitgeoefend; overwegende dat jurisdictionele beperkingen en het extraterritoriale karakter van dergelijke praktijken het voor gastlanden bijzonder moeilijk maken om repressie door middel van indirecte dwang te voorkomen, te documenteren en te vervolgen, wat er in belangrijke mate toe bijdraagt dat slachtoffers aarzelen om melding te maken van incidenten;

X. overwegende dat staten die zich bezighouden met TNR vaak misbruik maken van internationale en juridische samenwerkingsmechanismen, waaronder uitleverings- en informatieverzoeken, mechanismen voor gegevensuitwisseling, wederzijdse rechtshulp, de kaders van de Financiële-actiegroep (FATF) voor de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (AML/CFT) en cyberbeveiliging, alsmede

de in verband met de uitvoering daarvan gebruikte kennisgevingen en verzoeken tot medewerking van Interpol, om personen op politieke gronden op te sporen, in hechtenis te nemen of gedwongen terug te sturen, waardoor repressieve regimes legitimiteit krijgen, ondanks het uitdrukkelijke verbod op politiek misbruik in het internationale recht; overwegende dat met name de paarse en zilveren kennisgevingen van Interpol zijn opgezet als operationele instrumenten zonder individuele rechtsmiddelen of beroepsmogelijkheden voor de betrokkenen, wat de deur openzet voor misbruik ervan in het kader van TNR; overwegende dat het delen van gegevens van Interpol, ook voor rode kennisgevingen en verzoeken tot medewerking, gevaar kan opleveren voor personen die het doelwit zijn van autoritaire actoren; overwegende dat het aantal rode kennisgevingen en verzoeken tot medewerking van Interpol de afgelopen tien jaar drastisch is toegenomen en het belangrijkste instrument is dat door daders van TNR wordt gebruikt;

Y. overwegende dat daderstaten administratieve en op mobiliteit gebaseerde vormen van TNR toepassen door middel van surveillance en dwang via diplomatieke of consulaire posten, onder andere door paspoorten in te trekken of de verlenging ervan te weigeren, consulaire diensten te ontzeggen of de nationaliteit in te trekken, zodat personen worden gedwongen contact op te nemen met de consulaire autoriteiten of niet kunnen reizen; overwegende dat de ontzegging van consulaire diensten niet alleen mensenrechtenverdedigers en politieke activisten treft, maar ook hun families;

Z. overwegende dat bij financiële TNR misbruik wordt gemaakt van de AML/CFT-normen van de FATF om valse beschuldigingen te verspreiden en aanleiding te geven tot het bevriezen van rekeningen en het beëindigen van bankrelaties op grond van nalevingsvoorschriften; overwegende dat door deze praktijken betrokken personen en organisaties worden beroofd van financiering en financiële diensten, en dat hun bestaansmiddelen en hun maatschappelijke en politieke activiteiten hierdoor worden bedreigd; overwegende dat de Autoriteit voor de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering (AMLA) een belangrijke EU-waarborg is die snellereactiemechanismen tegen onrechtmatige bevriezingen en blokkades moet ontwikkelen en strikte grenzen moet stellen aan het delen van gegevens met daderstaten;

AA. overwegende dat administratieve procedures door daderstaten en hun medeplichtigen als hefboom kunnen worden gebruikt, met name wanneer toegang tot door het land van herkomst afgegeven documenten vereist is of wanneer tolken als handlangers worden gebruikt om slachtoffers te intimideren of hen onder druk te zetten;

***Daders, samenwerking en proxystructuren***

AB. overwegende dat onderzoek in opdracht van het Parlement en onafhankelijke datasets aantonen dat TNR een mondiaal fenomeen is, waarbij meer dan 25 % van de regeringen wereldwijd betrokken is, naar schatting 3,5 miljoen mensen gevaar lopen en waarover gedocumenteerde gevallen bestaan in meer dan honderd landen, volgens onderzoek van Freedom House; overwegende dat TNR vooral wordt gepleegd door autoritaire regimes; overwegende dat onder meer Rusland, China, Iran en Belarus tot de belangrijkste daders van TNR in Europa en wereldwijd behoren;

AC. overwegende dat uit onderzoek in opdracht van het Parlement blijkt dat bij de meeste gedocumenteerde TNR-incidenten sprake is van samenwerking tussen het land van herkomst en het gastland of van uitbuiting van een zwakke rechtsstaat, onder meer door middel van misbruik van uitleveringskaders, samenwerking op het gebied van rechtshandhaving en internationale organisaties;

AD. overwegende dat TNR vaak regionaal geclusterd is, wat wijst op informele of formele samenwerkingsverbanden en gedeelde praktijken tussen daderstaten en hun medeplichtigen, waaronder wederzijdse handhaving van repressie tegen gemeenschappen in ballingschap, Europese burgers en entiteiten;

AE. overwegende dat Rusland wereldwijd tot de meest agressieve daders van TNR behoort en verantwoordelijk is voor het grootste aantal gedocumenteerde incidenten binnen de EU van alle landen van herkomst, waarbij het politieke emigratie als een strategische bedreiging beschouwt en gebruikmaakt van praktijken zoals moord, moordpogingen, digitale surveillance, intimidatie, ontvoeringscomplotten, cyberaanvallen, vijandige inlichtingenoperaties, chantage, lastercampagnes, intimidatie van diasporagemeenschappen, stigmatisering, gerechtelijke verstekprocedures, repressie door middel van indirecte dwang en bedreiging van familieleden, het systematisch inzetten van internationale samenwerkingsmechanismen op het gebied van recht, financiën, cyberveiligheid en rechtshandhaving als wapen, evenals bedreigingen tegen EU-wetgevers; overwegende dat Rusland wereldwijd een onevenredig groot aandeel van de openbare rode kennisgevingen van Interpol voor zijn rekening neemt, veel meer dan andere staten; overwegende dat Rusland een beroep doet op bilaterale overeenkomsten inzake justitiële samenwerking met derde landen om uitleveringsverzoeken met betrekking tot zijn onderdanen in het buitenland te vergemakkelijken; overwegende dat de Russische inlichtingendiensten online wervingscampagnes hebben gevoerd, vaak via Telegram, voor moordopdrachten en terroristische activiteiten die veelal gericht waren tegen de Russische diaspora en politieke tegenstanders; overwegende dat Rusland handlangers, waaronder de Wagner-groep, Tsjetsjeense doodseskaders, culturele instellingen en, in sommige gevallen, aan de Russisch-orthodoxe kerk gelieerde organisaties, inzet om TNR uit te voeren;

AF. overwegende dat Belarus zich op alarmerende schaal schuldig maakt aan TNR, ook op EU-grondgebied, met name door middel van fysiek geweld, misbruik van Interpol-mechanismen, het weigeren van reisdocumenten, de inzet van spyware, consulaire dwangpraktijken, gedwongen terugkeer, inbeslagname van vermogensbestanddelen en intimidatie; overwegende dat Belarus het systeem van rode kennisgevingen van Interpol gebruikt om politieke tegenstanders in ballingschap aan te pakken, en de diaspora en dissidenten, met inbegrip van degenen die in de EU verblijven, viseert door middel van strafzaken, speciale verstekprocedures en repressie door middel van indirecte dwang;

AG. overwegende dat China de meest uitgebreide en systematische TNR-campagne ter wereld voert, ondersteund door een uitgebreide infrastructuur buiten het eigen grondgebied, bestaande uit aan de staat gelieerde entiteiten, buitenlandse politiebureaus, diaspora-, academische en studentenorganisaties, mediakanalen en digitale netwerken, die worden ingezet om personen binnen diasporagemeenschappen en hun relaties te identificeren, te volgen, te intimideren en onder druk te zetten door middel van surveillance, pesterijen, juridische en financiële druk, misbruik van Interpol-mechanismen, gedwongen terugkeer en intimidatie van familieleden; overwegende dat China dwangmaatregelen neemt tegen Europese personen en entiteiten; overwegende dat uit rapporten van mensenrechtenverdedigers blijkt dat China zonder rechtsgrondslag geheime politiebureaus en handlangers op Europees grondgebied inzet, waardoor surveillance en gedwongen terugkeer mogelijk worden gemaakt, onder meer door middel van bedreigingen ten aanzien van familieleden en, in sommige gevallen, ontvoeringen; overwegende dat de Chinese autoriteiten druk uitoefenen op academici om een einde te maken aan onderzoek dat als gevoelig wordt beschouwd, onder meer naar toeleveringsketens en praktijken van dwangarbeid, of naar Tibet en Taiwan, en dat zij kunstenaars onder druk zetten om evenementen met betrekking tot Taiwan te annuleren; overwegende dat China een toonaangevende exporteur is van surveillancesystemen, spyware en op gegevens gebaseerde instrumenten voor politiewerk, die door andere autoritaire regimes worden gebruikt om hun eigen diasporagemeenschappen in het buitenland in het oog te houden en te intimideren; overwegende dat de in Hongkong uitgevaardigde wet inzake de nationale veiligheid van 2020 en de verordening inzake de bescherming van de nationale veiligheid van 2024 extraterritoriale rechtsmacht claimen en worden gebruikt om TNR uit te voeren, onder meer door Europese politici te bedreigen met vervolging en uitleveringsverzoeken, en door arrestatiebevelen en premies uit te vaardigen ten aanzien van activisten en academici die in de EU wonen; overwegende dat de uitleveringsregelingen van de EU met China en Hongkong aanleiding geven tot ernstige bezorgdheid;

AH. overwegende dat Iran een lange geschiedenis heeft op het gebied

van de vervolging van vermeende tegenstanders in het buitenland en het plegen van TNR in de EU, met operaties op de hoogste niveaus van het staatsgezag die worden uitgevoerd door het ministerie van Inlichtingen en de Islamitische Revolutionaire Garde, waaronder de Quds-divisie, waarbij gebruik wordt gemaakt van tactieken als moord, ontvoering, gedwongen verdwijning, geloofwaardige dreiging met geweld, digitale TNR en uitbesteding van de repressie aan georganiseerde criminele groeperingen en andere handlangers, onder meer door intimidatie van journalisten en dissidenten, cyberbewaking, dwang van familieleden die nog in Iran zijn en gedocumenteerde complotten voor moord en ontvoering van oppositieleden op Europees grondgebied; overwegende dat deze acties een bedreiging vormen voor de openbare veiligheid en een schending van de grondrechten inhouden;

AI. overwegende dat de wereldwijde EU-sanctieregeling voor de mensenrechten (EU-Magnitski-wet) een belangrijk instrument is om stappen te ondernemen tegen personen en entiteiten die verantwoordelijk zijn voor ernstige mensenrechtenschendingen overal ter wereld, met inbegrip van personen en entiteiten die betrokken zijn bij TNR; overwegende dat een doeltreffend en consequent gebruik van deze sanctieregeling kan bijdragen tot afschrikking, verantwoording en bescherming van de grondrechten;

AJ. overwegende dat de EU momenteel geen gemeenschappelijke definitie, geen uitgebreide gegevensverzamelingsmechanismen en geen gecoördineerde, EU-brede institutionele aanpak heeft om TNR tegen te gaan; overwegende dat deze ook buiten de EU ontbreken, wat uitdagingen met zich meebrengt op het vlak van preventie, identificatie en doeltreffende beleidsreacties;

AK. overwegende dat veel vormen van TNR vanwege hun heimelijke aard zelden in officiële statistieken worden opgenomen; overwegende dat TNR aanzienlijk ondergerapporteerd wordt, ook binnen de EU, omdat personen die het doelwit zijn van TNR vaak represailles tegen familieleden vrezen of de autoriteiten wantrouwen vanwege eerdere ervaringen in autoritaire contexten; overwegende dat bijkomende belemmeringen voor het melden van TNR bestaan uit een gebrek aan bewustzijn en opleiding bij rechtshandhavings- en administratieve autoriteiten, de afwezigheid van toegankelijke en op trauma gerichte meldingsmechanismen, taalbarrières en de cumulatieve psychologische tol van aanhoudende intimidatie, surveillance en pesterijen; overwegende dat veel slachtoffers van TNR ook afzien van het melden van gevallen van misbruik vanwege de inefficiëntie van de lokale wetshandhaving of uit angst om de situatie erger te maken; overwegende dat deze structurele onderrapportage leidt tot een hardnekkige kloof in de bescherming voor slachtoffers en gemeenschappen die het doelwit zijn van TNR, empirisch onderbouwde beleidsvorming en verantwoording ondermijnt, en zo bijdraagt aan het voortdurende gebruik van TNR door daderstaten,

met een beperkt risico op blootstelling of gevolgen;

AL. overwegende dat veel gastlanden in de EU TNR-gevallen die onder de strafbaarheidsgrens vallen, niet aanpakken en niet registreren;

AM. overwegende dat in het huidige voorstel voor het Europees schild voor de democratie geen melding wordt gemaakt van TNR;

***Een gemeenschappelijk EU-begrip van transnationale repressie vaststellen***

1. is van mening dat TNR een ernstige en toenemende bedreiging vormt voor de democratie, een schending van de mensenrechten inhoudt en een vorm van buitenlandse inmenging is, die het democratisch bestuur, de rechtsstaat, de grondrechten en de soevereiniteit en veiligheid van de gastlanden ondermijnt, evenals hun vermogen om de bescherming van personen die op hun grondgebied verblijven te waarborgen; onderstreept dat deze trends waarschijnlijk zullen verergeren als gevolg van de uitholling van internationale normen en snelle technologische veranderingen, waardoor ook de kosten voor het uitvoeren van dergelijke acties dalen;

2. verwerpt met klem handelingen van TNR en buitenlandse inmenging, ook die welke in EU-lidstaten plaatsvinden; verzoekt de Commissie en de lidstaten te erkennen dat TNR een onaanvaardbare en onwettige praktijk is, die vooral door autoritaire regimes wordt toegepast, en om een nultolerantiebeleid te hanteren, wat daadkrachtige, gecoördineerde en alomvattende maatregelen vereist tegen elke vorm van TNR die zich op het grondgebied van de EU voordoet;

3. is van mening dat het gebrek aan een duidelijke definitie van TNR bijdraagt tot onderrapportage, doeltreffende beleidsresponsen beperkt en het gebruik van verantwoordingsmechanismen, met inbegrip van sanctiemechanismen, belemmert; verzoekt de Commissie, de Raad en de lidstaten derhalve om een gemeenschappelijke EU-definitie van TNR vast te stellen op basis van de definitie die in dit verslag en eerdere verslagen van het Parlement is uiteengezet, en deze definitie systematisch te integreren in alle beleidsmaatregelen en instrumenten van de EU, waaronder het externe optreden, justitie en binnenlandse zaken, digitaal beleid, financiële regelgeving en sanctiekaders, teneinde te voorkomen dat de rechts- en bestuurskaders van de EU worden misbruikt voor repressieve doeleinden; dringt er bij de lidstaten op aan TNR in hun nationale wetgeving op te nemen;

4. definieert TNR als opzettelijke handelingen of dreigementen door staten, met inbegrip van repressieve of autoritaire regimes, aan de staat gelieerde entiteiten of entiteiten die onder invloed staan van of onder druk staan door een staat, of hun handlangers, om hun

belangen te verdedigen en te bevorderen door over de grenzen heen personen of groepen die in het buitenland wonen, of hun ondersteunende netwerken en familieleden, te intimideren, te bedreigen, het zwijgen op te leggen, te dwingen, te controleren of op enige andere wijze schade toe te brengen;

5. merkt met bezorgdheid op dat TNR zich richt op een breed scala aan personen en groepen, waaronder dissidenten, journalisten, activisten, academici en leden van de diaspora en hun families; erkent dat TNR verder reikt dan de diaspora en ook gericht is op organisaties en personen die slachtoffers verdedigen of bijstaan, met inbegrip van organisaties en personen die geen nationale band hebben met de daderstaat; maakt zich ernstig zorgen over de inkrimping van de civiele ruimte en het monddood maken van gemeenschappen in ballingschap, wier stem van cruciaal belang is voor het documenteren van de mensenrechtensituatie en mensenrechtenschendingen;

6. benadrukt dat TNR een breed scala aan voortdurend in omvang toenemende vormen van dwang omvat, waaronder, maar niet beperkt tot:

   (a) fysieke TNR, zoals gerichte moorden, ontvoeringen, geweld, gedwongen terugkeer, gedwongen verdwijningen, deportaties en aanvallen tegen eigendommen;

   (b) juridisch en administratief misbruik — met inbegrip van misbruik van consulaire diensten, uitleverings- en rechtshulpprocedures — vervolging bij verstek, misbruik van internationale kennisgevingssystemen, bevriezing van tegoeden en beperking van de toegang tot bank- en financiële diensten, ongegronde strafrechtelijke tenlasteleggingen, selectieve vervolging, het zonder geldige reden weigeren van vergunningen, licenties of goedkeuringen, of willekeurige boetes of sancties;

   (c) niet-fysieke dwangmethoden, zoals digitale surveillance, bedreigingen, intimidatie, digitale pesterijen, misbruik van spionagesoftware, hacking, chantage, beschuldigingen van terrorisme of het ondermijnen van de staatsveiligheid, pesterijen jegens familieleden en repressie door middel van indirecte dwang – onder meer via diplomatieke of consulaire posten, georganiseerde misdaadnetwerken, particuliere actoren of aan de staat gelieerde of door de staat gesteunde entiteiten die in het buitenland actief zijn;

7. benadrukt dat de lidstaten momenteel in verschillende mate met TNR te maken hebben en uiteenlopende niveaus van bewustzijn, institutionele paraatheid en beschermingsmechanismen vertonen; onderstreept evenwel dat aangezien de daders over de grenzen heen actief zijn en de verschillen tussen nationale stelsels benutten, TNR

niet doeltreffend kan worden aangepakt met geïsoleerde nationale reacties en de betrokkenheid en paraatheid van alle lidstaten nodig is, binnen een gecoördineerd EU-kader;

***Versterking van de EU-coördinatie, gegevensverzameling en institutionele respons***

8. benadrukt dat TNR in aanzienlijke mate ondergerapporteerd wordt, ook al is het verzamelen van betrouwbare gegevens van essentieel belang om de omvang ervan te kunnen inschatten; merkt op dat personen die het doelwit zijn van grensoverschrijdende repressie wellicht terughoudend zijn om incidenten te melden omdat zij vrezen voor represailles tegen familieleden, de autoriteiten wantrouwen vanwege ervaringen in autoritaire landen of te maken hebben met taalbarrières;

9. verzoekt de Commissie en de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) om, in samenwerking met relevante EU-instanties, waaronder Europol, een EU-mechanisme voor gegevensverzameling, monitoring en rapportage inzake TNR op te zetten, dat betrekking heeft op incidenten binnen de EU en wereldwijd, dat openbare instanties en belanghebbenden de mogelijkheid biedt om input te leveren, en dat de Commissie en de lidstaten kunnen gebruiken om hun beleid ter bestrijding van TNR te ontwikkelen, te verfijnen en te evalueren; benadrukt dat er behoefte is aan gemeenschappelijke methoden en dat op dit gebied moet worden gezorgd voor samenwerking met gelijkgestemde partners; beklemtoont dat meldingskanalen meertalig en trauma-sensitief moeten zijn, terwijl tegelijkertijd een degelijke gegevensbescherming en vertrouwelijkheid moeten worden gewaarborgd;

10. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat strafbare en niet-strafbare handelingen met een TNR-component in de gehele EU consequent als zodanig worden geregistreerd en dat de bevoegde autoriteiten in staat zijn de TNR-dimensie te identificeren;

11. benadrukt de noodzaak van krachtige versleuteling en strenge waarborgen om ervoor te zorgen dat informatie die via deze kanalen wordt gedeeld, niet kan worden onderschept, misbruikt of ingezien door onbevoegden, en dat slachtoffers niet aan verdere schade worden blootgesteld;

12. beklemtoont dat meldingen die via deze kanalen binnenkomen, snel moeten worden beoordeeld en, indien nodig, opvolging moeten krijgen in de vorm van concrete maatregelen door de bevoegde autoriteiten, waaronder onderzoeken en inspanningen om mogelijke banden met buitenlandse inlichtingendiensten aan het licht te brengen;

13. erkent het cruciale belang van maatschappelijke organisaties bij het in kaart brengen van de meest verborgen vormen van TNR –

waaronder digitale surveillance, financiële onderdrukking, administratieve intimidatie en repressie door middel van indirecte dwang; onderstreept dat de huidige gegevensverzameling over TNR nog steeds hoofdzakelijk gebaseerd is op niet-gouvernementele bronnen, waarvan er vele te kampen hebben met ernstige financieringsmoeilijkheden, wat het des te dringender maakt om monitoringmechanismen op het niveau van de lidstaten en op EU-niveau op te zetten; benadrukt nogmaals dat het van belang is steun te bieden aan maatschappelijke organisaties, journalisten, klokkenluiders en anderen die mechanismen en gevallen van TNR aan het licht brengen, waardoor zij vaak grote persoonlijke risico's lopen;

14. verzoekt de lidstaten om nauwe contacten te onderhouden met de diasporagemeenschappen die het meest vatbaar zijn voor TNR; vraagt de Commissie om richtsnoeren aan te reiken en aanbevelingen te doen aan de lidstaten over hoe risicogroepen in ballingschap kunnen worden beschermd;

15. verzoekt de lidstaten om gespecialiseerde opleidingen te verzorgen voor rechtshandhavings-, justitiële, financiële, cyberveiligheids-, immigratie- en asielautoriteiten op het gebied van het herkennen van en reageren op TNR; verzoekt de lidstaten om de getroffen gemeenschappen te betrekken bij het ontwerp en de tenuitvoerlegging van deze opleidingen;

16. dringt aan op de totstandbrenging van een alomvattend kader om de versnippering van nationale maatregelen aan te pakken en te zorgen voor coördinatie en informatie-uitwisseling tussen EU-instellingen en -agentschappen, lidstaten, nationale mensenrechteninstellingen en relevante belanghebbenden; wijst op de noodzaak van een versterkte samenwerking tussen de verschillende diensten en een gestructureerde beleidsdialoog om een samenhangende en doeltreffende EU-respons te verzekeren;

17. verzoekt de lidstaten nationale contactpunten voor TNR aan te wijzen die belast zijn met de coördinatie tussen de betrokken autoriteiten op alle niveaus;

18. verzoekt de Commissie en de lidstaten om de regelmatige uitwisseling tussen de lidstaten te bevorderen via een netwerk van nationale contactpunten voor TNR, zodat zij ervaringen, trends, goede praktijken en geleerde lessen kunnen delen; dringt erop aan dat de nationale contactpunten regelmatig worden uitgenodigd voor vergaderingen van het Europees Centrum voor democratische veerkracht; verzoekt de lidstaten om te zorgen voor een systematische verslaglegging aan de Commissie over ontwikkelingen op het nationale niveau en om de coördinatie van nationale maatregelen te versterken teneinde de grensoverschrijdende dimensie van TNR doeltreffender aan te pakken;

19. vraagt de Commissie en de EDEO om jaarlijks een openbaar verslag te publiceren over TNR in de EU, waarin trends, patronen en opkomende risico's worden geëvalueerd, met inbegrip van onderbelichte vormen zoals digitaal toezicht, financiële repressie, administratieve intimidatie en repressie door middel van indirecte dwang;

20. verzoekt de Commissie een voorstel in te dienen om de mandaten van Europol en Eurojust te actualiseren teneinde grensoverschrijdende repressie doeltreffender tegen te gaan; roept Europol en Eurojust ertoe op prioriteit te geven aan nauwe samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de EU-lidstaten om TNR aan te pakken en ervoor te zorgen dat informatie beter wordt gedeeld, onder meer door middel van specifieke opleidingen, alsmede gerichte dreigingsanalyses met betrekking tot TNR;

21. verzoekt de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en de EDEO de coördinatie binnen de bestaande instrumenten van het buitenlands beleid van de EU te versterken om TNR doeltreffender tegen te gaan, onder meer door de aanwezigheid van de EU in derde landen te versterken en door de contactpunten in EU-delegaties te versterken zodat zij gevallen van TNR in derde landen onder de aandacht kunnen brengen;

22. vraagt de Raad om een coördinator voor de bestrijding van TNR aan te stellen, die als centraal aanspreekpunt zou kunnen fungeren en zou kunnen bijdragen aan de ontwikkeling van een overkoepelende EU-strategie inzake TNR; is van mening dat deze coördinator moet worden betrokken bij de werkzaamheden van het Centrum voor democratische veerkracht en deze moet aanvullen;

23. benadrukt dat bij het verzamelen van gegevens, slachtofferhulp, beschermingsmaatregelen en alle andere mechanismen ter bestrijding van TNR rekening moet worden gehouden met de specifieke risico's waarmee raciale, etnische en religieuze minderheden en LHBTIQ+-personen worden geconfronteerd, en dat deze maatregelen cultureel sensitief moeten zijn en systematisch rekening moeten houden met gendergerelateerde gevolgen en elkaar overlappende kwetsbaarheden;

***Betere bescherming en ondersteuning voor personen die het doelwit zijn van transnationale repressie***

24. dringt aan op een alomvattende, slachtoffergerichte en intersectionele benadering van de bescherming en ondersteuning van personen die het doelwit zijn van TNR, waarbij beschermingsmaatregelen op korte en lange termijn worden gecombineerd met ondersteuning op maat voor personen die een verhoogd risico lopen; verzoekt in dit verband de Commissie en de lidstaten om genderbewuste beschermingsmaatregelen te nemen

voor vrouwen en LHBTIQ+-gemeenschappen die het slachtoffer zijn van TNR;

25. wijst op de noodzaak van preventie, bescherming, stabilisatie, verantwoordingsplicht en afschrikking, en van het aanpakken van bestaande lacunes op het gebied van bescherming, waaronder de toegang tot juridische en administratieve bijstand en psychosociale ondersteuning; benadrukt voorts dat er binnen de bevoegde autoriteiten capaciteiten voor snelle respons moeten worden ontwikkeld;

26. vestigt de aandacht op de ernstige psychologische, sociale en veiligheidsgevolgen van TNR voor slachtoffers en hun families; roept de lidstaten op om psychosociale schade te erkennen als een integraal onderdeel van TNR en te zorgen voor toegang tot meertalige, op trauma's afgestemde geestelijke gezondheidszorg; herinnert in dat verband aan de gevolgen en de psychologische last die worden veroorzaakt door strategische rechtszaken tegen publieke participatie (SLAPPs) ten aanzien van journalisten of door juridische druk op academici;

27. verzoekt de lidstaten misbruik van rechtsstelsels te erkennen als een vorm van TNR en ervoor te zorgen dat slachtoffers van TNR toegang hebben tot gespecialiseerde juridische bijstand, alsook tot doeltreffende, evenredige en afdwingbare rechtsmiddelen en schadevergoeding, met inbegrip van compensatie en vergoeding door de daders van de proceskosten die voortvloeien uit onrechtmatige of vexatoire procedures;

28. vraagt de lidstaten om gerichte steun te verlenen zodat personen die het doelwit zijn van TNR hun beroeps- en maatschappelijke activiteiten kunnen voortzetten, en om te zorgen voor doeltreffende en tijdige bescherming van degenen die ervoor kiezen om misstanden openbaar te maken of te melden; is in dit verband ingenomen met de anti-SLAPP-richtlijn van de EU[13]; is van mening dat er soortgelijke maatregelen moeten worden genomen om de academische vrijheid te beschermen tegen druk van buitenaf;

29. verzoekt rechtshandhavings- en veiligheidsinstanties om duurzame contacten en betrouwbare communicatiekanalen tot stand te brengen met de door TNR getroffen gemeenschappen en met lokale contactpunten, met het oog op bewustmaking, het vergemakkelijken van veilige meldingen en het verbeteren van het inzicht in veranderende TNR-patronen, met inbegrip van gedragingen die nog

---

13 Richtlijn (EU) 2024/1069 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 betreffende bescherming van bij publieke participatie betrokken personen tegen kennelijk ongegronde vorderingen of misbruik van procesrecht ("strategische rechtszaken tegen publieke participatie") (PB L, 2024/1069, 16.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj).

niet als strafbaar worden beschouwd;

30. roept de EU en haar lidstaten op om de getroffen personen en gemeenschappen te erkennen en te ondersteunen in hun cruciale rol bij het reageren op repressieve acties; erkent de rol van in ballingschap levende journalisten als belangrijke bondgenoten bij de bestrijding van autoritaire propaganda en buitenlandse informatiemanipulatie en inmenging; verzoekt de Commissie de EU-strategie voor het maatschappelijk middenveld in de praktijk te brengen en pleit voor betere samenwerking en informatie-uitwisseling tussen het maatschappelijk middenveld en de EU-instellingen en de lidstaten;

31. vraagt de EDEO om het EU-actieplan inzake mensenrechten en democratie en de EU-richtsnoeren over mensenrechtenverdedigers te actualiseren om TNR expliciet aan de orde te stellen, onder meer via bescherming en ondersteuning voor mensenrechtenverdedigers in ballingschap en diasporagemeenschappen;

32. roept de Commissie en de lidstaten ertoe op voorspelbare financiering voor dergelijke slachtofferhulp te waarborgen, onder meer in het kader van het instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking – Europa in de wereld (NDICI), het programma “Burgers, gelijkheid, rechten en waarden“ (CERV) en Horizon Europa;

***Voorkomen van en reactie op specifieke vormen van transnationale repressie***

*Fysieke TNR*

33. verzoekt de lidstaten en de Commissie nieuwe mechanismen te ontwikkelen of bestaande mechanismen aan te passen om het grensoverschrijdende karakter van fysieke TNR aan te pakken, waaronder surveillance, dwang, aanvallen en pogingen tot ontvoering, teneinde ervoor te zorgen dat dergelijke handelingen stelselmatig worden vastgesteld, onderzocht en behandeld als repressie door een staat in plaats van als op zichzelf staande strafbare feiten;

*Digitale en door technologie mogelijk gemaakte TNR*

34. roept de EU en haar lidstaten op om vormen van digitale TNR, zoals censuur, desinformatie, lastercampagnes, online pesterijen en intimidatie, die worden vergemakkelijkt door mechanismen van onlineplatforms – waaronder op interactie gebaseerde aanbevelingssystemen, nepaccounts en botnetwerken – te erkennen, te voorkomen en tegen te gaan; benadrukt dat de specifieke uitdaging van gendergerelateerde digitale TNR en de specifieke gevolgen van dit soort repressie voor vrouwen die het doelwit zijn van TNR, moeten worden erkend; verzoekt de Commissie en de

lidstaten om bij de handhaving van het bestaande kader van relevante EU-wetgeving, waaronder de digitaledienstenverordening, de AI-verordening[14] en de verordening tweeërlei gebruik[15], rekening te houden met TNR, teneinde te zorgen voor robuuste handhaving, strenge uitvoercontroles en verantwoordingsmechanismen;

35. maant digitale platforms aan doeltreffende maatregelen te nemen om de risico's van digitale TNR te beperken en aan te pakken; verzoekt de Commissie te beoordelen of digitale TNR voldoet aan de criteria om te worden opgenomen onder activiteiten die negatieve gevolgen hebben voor de "grondrechten" zoals gedefinieerd in de digitaledienstenverordening; dringt er bij de Commissie op aan bijzondere aandacht te besteden aan de impact van TNR bij de komende herzieningen van de richtsnoeren met betrekking tot risicobeoordelings- en risicobeperkende maatregelen die van toepassing zijn op zeer grote onlineplatforms, onder meer door de systeemrisico's van platforms zoals WeChat en TikTok te onderzoeken;

36. spreekt zijn ernstige bezorgdheid uit over het gebruik van AI door derde landen en hun handlangers als instrument voor TNR, onder meer door middel van op AI gebaseerde digitale surveillance, de inzet van spyware, phishing en hackaanvallen, doxing, geautomatiseerde online-intimidatie en gecoördineerde desinformatiecampagnes op sociale media; verzoekt het AI-bureau van de Commissie de gevolgen van AI voor TNR verder te beoordelen en concrete waarborgen voor te stellen ter voorkoming van misbruik van AI-systemen waarmee grensoverschrijdende surveillance, dwang of repressie mogelijk wordt gemaakt;

37. benadrukt dat het recht op veilige en persoonlijke communicatie van fundamenteel belang is; veroordeelt met klem het gebruik van spyware en surveillancetechnologieën door derde landen en hun handlangers ten aanzien van personen in de Unie; uit zijn bezorgdheid over gedocumenteerde gevallen waarin particuliere bedrijven geavanceerde spyware en digitale surveillancetools

---

14 Verordening (EU) 2024/1689 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 tot vaststelling van geharmoniseerde regels betreffende artificiële intelligentie en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 en (EU) 2019/2144, en de Richtlijnen 2014/90/EU, (EU) 2016/797 en (EU) 2020/1828 (verordening artificiële intelligentie) (PB L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

15 Verordening (EU) 2021/821 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2021 tot instelling van een Unieregeling voor controle op de uitvoer, de tussenhandel, de technische bijstand, de doorvoer en de overbrenging van producten voor tweeërlei gebruik (PB L 206 van 11.6.2021, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

ontwikkelen en uitvoeren die worden gebruikt om TNR te plegen;

38. herinnert aan het verslag van de commissie PEGA (enquêtecommissie om het gebruik van Pegasus en soortgelijke spyware voor surveillance te onderzoeken), dat aanbevelingen bevatte voor de bestrijding van het illegale gebruik van spyware, met name intrusieve spyware; betreurt dat de Commissie tot op heden geen rekening heeft gehouden met de aanbevelingen, hoewel problemen blijven bestaan; verzoekt de lidstaten in dit verband om de aanbevelingen van de commissie PEGA van het Parlement uit te voeren, de waarborgen tegen de verspreiding en het misbruik van spyware te versterken en tekortkomingen in de nationale wetgeving aan te pakken door middel van een betere handhaving van de EU-wetgeving, zoals de antiwitwasrichtlijn[16], aanbestedingsregels en de verordening tweeërlei gebruik; verzoekt de EU en de lidstaten te zorgen voor streng toezicht op spywaremarkten en doeltreffende verantwoordingsmechanismen en voor de strafbaarstelling van onrechtmatige gegevensverzameling namens buitenlandse staten die in strijd is met het EU-recht;

39. dringt erop aan dat technologiebedrijven en andere particuliere actoren ter verantwoording worden geroepen wanneer zij TNR in de hand werken, onder meer door te verzuimen de risico's voor de grondrechten van in de EU woonachtige personen te beperken, met name wat betreft het gebruik van deze apps voor door de staat gesteunde surveillance, de censuur van politieke uitlatingen en het faciliteren van TNR van diasporagemeenschappen; verzoekt de Commissie en de lidstaten ervoor te zorgen dat zeer grote onlineplatforms en zoekmachines op mensenrechten gebaseerde inhoudsmoderatie toepassen; dringt er bij deze platforms op aan mechanismen voor snelle respons op te zetten voor personen die risico lopen, waaronder prioritaire meldingskanalen, tijdige menselijke evaluatie, waarborgen tegen willekeurige verwijdering van inhoud en doeltreffende reacties op doxing, overname van accounts en gecoördineerde online-intimidatie;

*Repressie door middel van indirecte dwang en repressie van families*

40. erkent represailles tegen familieleden van verbannen individuen, zowel binnen de EU als in derde landen, als een afzonderlijke en ernstige vorm van TNR; dringt erop aan dat op families gerichte intimidatie, detentie, inbeslagname van eigendommen, reisverboden

---

16 Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

en soortgelijke praktijken systematisch worden aangepakt binnen de EU-kaders voor monitoring, sancties, en diplomatieke respons;

41. benadrukt dat gezinshereniging en andere beschermende trajecten de blootstelling aan repressie door middel van indirecte dwang verminderen;

***Structuren aanpakken die transnationale repressie mogelijk maken***

42. verzoekt de Commissie en de lidstaten om structurele kwetsbaarheden in de administratieve, juridische en financiële systemen van de EU en de lidstaten die kunnen worden misbruikt voor TNR, ook binnen de consulaire diensten, in kaart te brengen, te beoordelen en te verminderen;

43. moedigt de EU-instellingen en de lidstaten aan maatregelen te nemen om te voorkomen dat hun structuren worden misbruikt door daders van TNR; dit zou onder meer kunnen inhouden dat er risicogebaseerde waarborgen worden ingevoerd, waar nodig alternatieve procedures worden toegepast en het toezicht op de juridische, administratieve en financiële infrastructuur wordt versterkt, met inbegrip van effectbeoordelingen inzake de grondrechten, regelingen voor verblijfsvergunningen op basis van investeringen en kaders ter bestrijding van witwassen, teneinde misbruik door daders te voorkomen en de verantwoordingsplicht te waarborgen;

44. dringt er bij de lidstaten op aan verblijfsvergunningen in verband met investeringen en soortgelijke “gouden visum”-regelingen voor personen die op geloofwaardige wijze banden hebben met regimes of netwerken waarvan bekend is dat zij zich bezighouden met TNR, strikt te handhaven en in voorkomend geval in te trekken, om te voorkomen dat daders en medeplichtigen EU-verblijfsrechten verwerven waarmee illegale activiteiten worden gefaciliteerd;

*Misbruik van internationale samenwerkingsmechanismen*

45. verzoekt de lidstaten om waakzaam te blijven en informele, dwingende of buitengerechtelijke verzoeken van buitenlandse autoriteiten voor het in het oog houden, in bewaring houden, beperken van de rechten, intimideren of overdragen van ballingen of leden van diasporagemeenschappen te weigeren, te documenteren en te melden, ook wanneer dergelijke verzoeken via diplomatieke kanalen worden gedaan; dringt er in dit verband op aan dat alles waarbij personen betrokken zijn die het risico lopen op TNR, grondiger wordt onderzocht; vraagt de lidstaten voorts geen slachtoffers of potentiële slachtoffers van TNR uit te leveren en hun bescherming te waarborgen binnen de Unie;

46. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat rechtshandhavings-,

justitiële en andere relevante autoriteiten die Interpol-gegevens ontvangen en bilaterale samenwerkingsovereenkomsten uitvoeren met landen die verdacht worden van TNR, voldoende zijn opgeleid om risico's op misbruik te herkennen en in te schatten;

47. beklemtoont dat het voor het aanpakken van misbruik van Interpol is vereist dat in het nationale recht en in operationele richtsnoeren wordt vastgelegd dat kennisgevingen en verzoeken tot medewerking van Interpol vóór hun uitvaardiging niet aan dezelfde toetsing worden onderworpen als aanhoudingsbevelen en niet als gelijkwaardig aan aanhoudingsbevelen mogen worden behandeld; benadrukt dat de voorwaarden en beoordelingen voor corrigerende maatregelen van Interpol moeten worden herzien in het kader van de bestrijding van TNR;

48. verzoekt de Commissie een beroepsmechanisme op EU-niveau in te stellen voor misbruik van rode kennisgevingen van Interpol, te overwegen de samenwerking op te schorten in gevallen waarin twijfels bestaan over de waarborging van een eerlijk proces of waarin rechterlijke uitspraken bij verstek worden gedaan, en de erkenning van of bijstand bij verzoeken afkomstig van daderstaten op te schorten totdat de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht is hersteld;

49. vraagt de lidstaten er bij Interpol op aan te dringen dat jaarlijks gedetailleerde statistieken worden gepubliceerd voor elk type kennisgeving en verzoek tot medewerking, uitgesplitst naar staat waarvan de kennisgeving respectievelijk het verzoek uitgaat, en met vermelding van het aantal en de redenen voor goedkeuringen, weigeringen en verwijderingen;

50. dringt aan op adequate hervormingen en middelen om langetermijnoplossingen te bieden die politiek gemotiveerde rode kennisgevingen en verzoeken tot medewerking voorkomen, waaronder het vaststellen van criteria ter voorkoming van misbruik van het Interpol-kennisgevingssysteem en een verscherpt toezicht op regeringen met een slechte reputatie op het gebied van mensenrechten of de bestrijding van terrorisme;

*Financiële en administratieve instrumenten van repressie*

51. vraagt de financiële regelgevende autoriteiten en relevante toezichthoudende autoriteiten van de EU om te erkennen dat de naleving van het kader van de FATF voor AML/CFT en cyberbeveiligingskaders als instrument voor TNR kunnen worden misbruikt met als doel het maatschappelijk middenveld en hun donoren, journalisten, diasporagemeenschappen, zakenlieden en hun entiteiten, zakenpartners en personen als doelwit te nemen; verzoekt rechtshandhavingsautoriteiten en de rechterlijke macht van de lidstaten om samen te werken met de financiële regelgevende

autoriteiten om misbruik van financiële systemen en reisdatabanken die worden gebruikt voor het faciliteren van TNR, te helpen voorkomen en aanpakken;

52. roept de financiële toezichthouders van de EU, waaronder de AMLA, op om waarborgen in te voeren om dergelijke manipulatie te voorkomen, waaronder verificaties vóór het bevriezen van tegoeden, alsmede passende screening- en gegevensbeschermingsmaatregelen;

53. vraagt de financiële toezichthouders van de EU om slachtoffergerichte vergoedingsregelingen te ontwikkelen als compensatie voor financiële manipulatie en langdurige schade, met inbegrip van publieke correctiemechanismen; dringt aan op meer coördinatie tussen financiële regelgevende autoriteiten, entiteiten en relevante toezichthoudende autoriteiten met de betrokken EU-organen die TNR bestrijden;

54. roept de Commissie en de lidstaten op tot het instellen van mechanismen voor het verlenen van gegarandeerde toegang tot basisbankdiensten aan personen die op geloofwaardige wijze een risico op TNR lopen, alsook van noodmechanismen voor financiële continuïteit of liquiditeit wanneer repressie tot een plotse bevriezing van tegoeden leidt;

55. verzoekt financiële-inlichtingeneenheden financiële patronen die verband houden met TNR in kaart te brengen en systematisch te analyseren en relevante bevindingen te rapporteren aan nationale en EU-centra voor coördinatie van TNR;

56. roept de lidstaten op te zorgen voor gespecialiseerde opleidingen voor rechtshandhavings-, justitiële, financiële en cyberbeveiligingsautoriteiten over het identificeren van met TNR verband houdende financiële patronen, waaronder het misbruik van FATF-, Interpol- en reisdatabankinstrumenten;

57. verzoekt de lidstaten om financiële instellingen richtsnoeren te verstrekken, ervoor te zorgen dat hun nationale financiële toezichthouders bevoegd zijn om de gegevens waarover zij beschikken te delen met rechtshandhavingsautoriteiten en de rechterlijke macht, en een doeltreffend nationaal klachten- en toetsingsmechanisme in te stellen;

*Bescherming van asiel-, migratie- en consulaire diensten tegen misbruik door daders van TNR*

58. wijst op de ontzegging van consulaire diensten als een vorm van TNR die in verband kan worden gebracht met intimidatie, surveillance of dwang; veroordeelt het gebruik van mobiliteitscontroles door daderstaten, met inbegrip van de intrekking van paspoorten, de weigering van consulaire diensten en andere beperkingen van de bewegingsvrijheid;

59. verzoekt de Commissie officiële richtsnoeren uit te vaardigen om consulaire dwang tegen te gaan en ervoor te zorgen dat personen die het doelwit zijn van TNR hun nationale ambassades of consulaten in het buitenland niet hoeven te bezoeken;

60. vraagt de  om ervoor te zorgen dat de individuele omstandigheden van asielzoekers die het slachtoffer zijn van TNR op passende wijze in aanmerking worden genomen; verzoekt de lidstaten en andere landen van het Schengengebied de visumcode en het handboek van de EU consequent en flexibel te gebruiken om tegemoet te komen aan de behoeften aan bescherming van personen die het doelwit zijn van TNR;

***Versterking van afschrikking en verantwoordingsplicht***

61. wijst op de noodzaak om de kosten van TNR te verhogen en de afschrikking te versterken, onder meer door middel van doeltreffend onderzoek naar en doeltreffende vervolging van daders en medeplichtigen; verzoekt de lidstaten duidelijke wettelijke aansprakelijkheid vast te stellen voor personen en entiteiten die bewust daden van TNR namens buitenlandse staten faciliteren of ervan profiteren; dringt voorts aan op de doeltreffende uitvoering van de verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van mensenrechten, onder meer uit hoofde van de richtlijn inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid; is van mening dat een passende maatregel om het toenemende fenomeen van TNR door autoritaire regimes tegen personen die in de EU verblijven aan te pakken, erin bestaat aan te tonen dat de EU een afschrikwekkende kracht kan zijn; dringt er daarom bij de EU op aan haar eigen defensiecapaciteit te vergroten en haar afhankelijkheid af te bouwen;

62. verzoekt de lidstaten om preventieve maatregelen en maatregelen ter waarborging van de verantwoordingsplicht aan te scherpen, onder meer door diplomaten, ambtenaren van de betrokken landen, tolken, vertegenwoordigers van lobbyisten en andere relevante actoren vóór hun accreditatie door te lichten op betrokkenheid bij TNR, en passende maatregelen te nemen – waaronder uitzettingen, inreisverboden of opschorting van de accreditatie – ten aanzien van personen die verantwoordelijk zijn voor dergelijke handelingen; verzoekt de lidstaten voorts relevante informatie te delen met partnerlanden om heraccreditatie of aanhoudend misbruik te voorkomen; wijst erop dat de risico’s van indringing van TNR onder democratische oppositiegroepen in het buitenland moeten worden erkend en dat gecoördineerde, collectieve maatregelen moeten worden genomen om dergelijke activiteiten te voorkomen en tegen te gaan;

63. verzoekt de EU en de lidstaten om misbruik van gerechtelijke of rechtshandhavingsmechanismen door daderstaten of met de staat

verbonden actoren te monitoren; roept de EU en haar lidstaten op om, indien er voldoende bewijs is, te overwegen preventieve maatregelen tegen dergelijke staten op te leggen;

64. vraagt de lidstaten erop toe te zien dat hun rechtsstelsels elke inbreuk op de door het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens beschermde rechten verbieden, ook wanneer dergelijke handelingen namens een buitenlandse mogendheid worden verricht, en dat een dergelijke betrokkenheid als verzwarende omstandigheid wordt beschouwd bij de veroordeling voor daarmee verband houdende strafbare feiten;

65. verzoekt de Raad na te gaan of TNR kan worden aangemerkt als zware criminaliteit met een grensoverschrijdende dimensie overeenkomstig artikel 83 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, met het oog op de vaststelling van gemeenschappelijke EU-regels inzake definities en sancties, waar nodig; verzoekt de Commissie wetgeving te initiëren om het verbod op buitenlandse surveillanceactiviteiten binnen de EU te harmoniseren, met name activiteiten die onder TNR vallen;

66. verzoekt de rechtshandhavingsautoriteiten en de rechterlijke macht TNR-handelingen die volgens het Statuut van Rome misdrijven tegen de menselijkheid zijn, te onderzoeken en te vervolgen;

67. vraagt de lidstaten om, in samenwerking met de Commissie en de EDEO, de risico’s van TNR op te nemen in de reisinformatie en consulaire richtlijnen van de EU, onder meer door middel van gerichte reisadviezen voor landen waar geloofwaardige aanwijzingen zijn dat overheidsinstanties of hun handlangers bij TNR betrokken zijn;

68. verzoekt de Commissie en de EDEO ervoor te zorgen dat personen en entiteiten die zich bezighouden met TNR systematisch worden overwogen voor plaatsing op de lijst in het kader van de wereldwijde EU-sanctieregeling voor de mensenrechten, en transnationale repressie uitdrukkelijk op te nemen als grond voor plaatsing op de lijst in het kader van de komende EU-sanctieregeling voor grensoverschrijdende georganiseerde misdaad;

69. verzoekt de Commissie en de lidstaten om meer te investeren in aan TNR gerelateerd forensisch, financieel en digitaal onderzoek om TNR te identificeren, toe te schrijven en te documenteren, en door slachtoffers ingestelde gerechtelijke procedures te ondersteunen;

70. verzoekt de lidstaten prioriteit te geven aan het onderzoek naar en de ontmanteling van TNR-netwerken, waaronder handlangers en banden met de georganiseerde misdaad, door middel van betere coördinatie tussen veiligheids-, justitiële en financiële autoriteiten;

***De Europese Unie profileren als een wereldleider in de strijd tegen***

***transnationale repressie***

71. verzoekt de Commissie en de EDEO om de bestrijding van TNR systematisch te integreren in het externe optreden van de EU, met inbegrip van politieke en mensenrechtendialogen, samenwerking met derde landen en kandidaat-lidstaten, en publieksdiplomatie, en zorgen publiekelijk kenbaar te maken; roept de Commissie en de EDEO ertoe op in internationale overeenkomsten en samenwerkingskaders voorwaarden op te nemen die misbruik van multilaterale en bilaterale samenwerkingsovereenkomsten op strafrechtelijk gebied ten behoeve van TNR moeten voorkomen, met inbegrip van de mogelijkheid tot opschorting;

72. vraagt de lidstaten om gevallen van TNR, met inbegrip van repressie door middel van indirecte dwang en repressie van families, aan de orde te stellen in de bilaterale betrekkingen met daderstaten, en aan te dringen op beëindiging van dergelijke praktijken;

73. verzoekt de Commissie en de EDEO de strategische communicatie over TNR te versterken, deze expliciet als een mondiale bedreiging te erkennen, daders krachtig te veroordelen en te wijzen op EU-steun voor personen die het doelwit zijn;

74. vraagt de EDEO om TNR uitdrukkelijk op te nemen in het mandaat van de speciale vertegenwoordiger van de EU voor de mensenrechten en ervoor te zorgen dat dit onderwerp aan bod komt in de mensenrechtenrapportage van de EU;

75. verzoekt de Commissie en de EDEO bij de voorbereiding van financierings-, samenwerkings- en partnerschapsovereenkomsten met derde landen systematisch rekening te houden met risico’s op TNR;

76. verzoekt de Commissie om TNR als categorie op te nemen in haar rechtsstaatverslag en uitbreidingsverslagen;

77. verzoekt de Commissie om van TNR een prioriteit te maken bij de uitvoering van het Europees schild voor de democratie, met name in het Europees Centrum voor democratische veerkracht;

78. verzoekt de toekomstige voorzitterschappen van de Raad om TNR hoog op de EU-agenda te plaatsen, de uitwisseling van beste praktijken tussen de lidstaten te bevorderen en te werken aan een mededeling van de Raad waarin een coherente EU-aanpak ter bestrijding van TNR wordt uiteengezet;

79. is ingenomen met de verklaring van de leiders van de G7 over TNR en roept de Raad en de Commissie op om de coördinatie binnen de G7, de Raad van Europa, de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa en de VN verder te versterken, onder meer door voortdurende betrokkenheid bij de VN-Mensenrechtenraad en

door steun te verlenen aan het werk van het Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN; dringt er bovendien op aan dat rekening wordt gehouden met systematische TNR-praktijken van daderstaten wanneer de betrokkenheid van deze landen bij, en hun initiatieven binnen, intergouvernementele organen worden beoordeeld;

80. roept de lidstaten op om te pleiten voor een verdrag van de Raad van Europa inzake TNR;

81. is er stellig van overtuigd dat de EU nauw moet samenwerken met gelijkgestemde bondgenoten, onder meer door de uitwisseling van beste praktijken op het gebied van wetgeving, slachtofferbescherming, toeschrijving en sancties tegen handlangernetwerken;

°

° °

82. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en de regeringen en parlementen van de lidstaten.